

og klar Bæfted, faa at Ingen i dette Land kan være i Tvivl om, hvorledes Udfigterne ftille fig; det maa blive tydeligt, at denne Regjering har Intet at vente, Intet at haabe overfor dette Folkething, og endvidere, at dersom denne Regjering maatte finde det for- varligt overfor de Interesser, fom den har at repræfentere, at vedblive at regjere paa denne Maade, faa lad den i alt Fald følge det Raad ikke at forkvælle flere Sager end dem, den allerede mere eller mindre har øde- lagt. Det synes, fom om Regjeringens Chef, den meget ærede Confeilspræfident, har er- kjendt det Forhold, hvori han ftaar til dette Thing. Det fremgik af Forhandlingen ved 1fte Behandling af Finantsloven forleden Dag, da det — jeg tror næften at kunne fige eneftaaende — Tilfælde indtraf, at en kon- ftitutionel Regjering har undladt at optage Forhandlingen om det af den forelagte Bud- get. Seg ftiger: Dermed har Regjeringen antydet, at den er fig tilfulde bevidft det Forhold, hvori den ftaar til denne Forfamling. Rafter man nu et Blik rundt i alle andre Lande, hvor der findes om end kun det fvagefte Stin af en fri Forfatning, vil man finde, at der ingenfteds mere kan jøges noget Exempel paa, hvad jeg vilde kalde den abderitiffe Tilftand, i hvilken vi befinde os. Der kunde endnu i Fjor angives et Exempel, naar der nemlig pegedes paa Norge, men ogsaa dette Exempel er nu forfbundet. De ville ikke kunne finde noget ftidftaaende eller ligeftillet Exempel paa det, fom finder Sted hos os, at vi have en Regjering, der har gjort det til fit System, fit Opgave uden Hensyn til alle de Interesser, den er fat til at varetage, kun at vife een Ting, nemlig dette, at den kan ftidde fom Regjering trods Folket og trods Forfatningen. Naar jeg derfor nu tillader mig at tilraade en i alt Fald i Formen forffjellig Behandlingsmaade fra den, vi valgte i Fjor, overfor de af Re- gjeringen forelagte Lovforflag, forekommer det mig, at det maa ftaa klart for Enhver, at den Tale, der klinger gjennem vore Af- stemninger her, maa have Gjenlyd af den Harme, fom i stærkere og stærkere Grad har grebet og endnu mere vil gribe Befolkningen derved, at den fer fin Ret tilftidest og truet af et Mindretal, fom klynger fig til Magten. Det er under den Betragtning, at jeg derfor vil tillade mig at foreslaa dette Thing, at det tydeligt udtaler for Regjeringen, for hele Be-

folkningen, hvorledes det er ftillet i Forhand- lingen overfor og med denne Regjering, og jeg tillader mig derfor at foreslaa, at man for denne Sags Vedkommende faa vel fom for de øvrige Sagers Vedkommende, der ftaa paa Dagsordenen, og eventuelt flere faa- banne Sager, hvis Forflag af tilsvarende Karakter blive forelagte, vedtager følgende Paastand til Overgang til Dagsordenen:

„I det Folkethinget efter Valget den 25de Juni med forøget Styrke maa fastholde, at en Forhandling om Reformer med dette Ministerium er ørkesløs, gaar Thinget over til Dagsordenen.“

Formanden (Berg): Den videre For- handling vil altsaa kun dreie fig om den foreslaaede Paastand om Overgang til Dags- ordenen.

Judenrigsministeren (Finfen): Maa jeg spørge den høitærede Formand, om der for Diebliftket er Andet til Forhandling end den under Numer 2 paa Dagsordenen op- førte Sag: Første Behandling af Forflag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Amt- mandsembederne, eller om Forhandlingen omfatter alle de øvrige paa Dagsordenen op- førte Sager.

Formanden (Berg): Det, der nu er til Forhandling, er kun Paastanden om Over- gang til den næste Sag paa Dagsordenen, altsaa en Forkastelse af det andet Numer paa Dagsordenen. Seg henviser den høitærede Minister til Forretningsordenens § 25.

Judenrigsministeren (Finfen): Hvis Dagsordenen vedtages, gaa vi altsaa over til at behandle den under Nr. 3 paa Dags- ordenen opførte Sag?

Formanden (Berg): Ja, meget rigtig.

Bluhme: Jeg tilftaar, at denne Sag kom mig meget overræffende. Som ftaaende udenfor Partierne er jeg i samme Stilling, i hvilken ikke faa andre Medlemmer befinde fig, at vi ikke vide, hvad der pafferer. Det er kommet faa vidt, at ikke alene Benstre har bundet fig fast til Forhandlinger udenfor Thinget, men at Høire i endnu stærkere Grad fastholder, at Alt, hvad der vedrører For-